

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/717/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711214113
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:6711214113.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovaným 1) F. I., A., A. XX T. X) P. I., Q., O. XX, o zaplatenie 1 057,46 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 13C/165/2012-114 zo 14.5.2014 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania proti žalobcovi a náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení uznesenia, o. i., citujúc znenie § 142 ods.1, § 146 ods.2 a § 151 ods.1 O. s. p., uviedol, že Čl.47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len SR) priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, že pojem každý spadá aj na vedľajšieho účastníka, že vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby akým spôsobom si toto ústavou dané právo uplatní, ale musí počítať s tým, že bude skúmať podľa § 142 ods.1 O. s. p., či trovy ním uplatnené boli vynaložené účelne, teda či sa nimi sledovalo procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku, že nemôže zaviazať účastníka na náhradu tých trov, ktoré druhý účastník počas konania vynaložil zbytočne, že cieľom vedľajšieho účastníka je, o. i., kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, že v danom prípade nemožno prijať záver, že vedľajší účastník vykonal úkony nevyhnutné pre úspech veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohol uskutočniť bez právneho zast., že je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia, že ak sa rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje) musí rátať aj s tým, že môže trovy právneho zast. znášať z vlastných prostriedkov, v opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti a, že mu nie je zrejmé akým spôsobom sa zástupca vedľajšieho účastníka konania oboznámil so spisovým materiálom a ani, či združenie na ochranu spotrebiteľa malo vedomosť o tom, že do tohto konania vstupuje. Z uvedených skutočností vyplynul preňho (súd) záver, že ani úkon prevzatie a príprava zast., vrátane prvej porady s klientom, nie je úkonom v tomto konaní preukázaným (keďže je zrejmé, že advokát nemal vedomosť o predmete sporu), a trovy, ktoré si advokát za tento úkon uplatnil, nie sú trovami účelne vynaloženými. Taktiež považoval za potrebné poukázať na to, že zástupca vedľajšieho účastníka takýmto spôsobom, teda oznámením o vstupe združenia do konania, žiadosťou o zaslanie žaloby a návrhom na priznanie trov konania, vstupuje do množstva konaní, o čom má vedomosť zo svojej rozhodovacej činnosti. Vzhľadom

na uvedené skutočnosti vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal z uvedených dôvodov a to napriek tomu, že podľa § 146 ods.2 prvá veta O. s. p. účastník, na ktorého strane vystupoval, by mal právo na náhradu trov konania. Navyše dodal, že nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi má právny základ aj v primeranej aplikácii § 142 ods.1 O. s. p., ktorý priznanie náhrady trov konania podmieňuje účelnosťou vynaložených trov. Mal za to, že v tomto prípade nejde o účelne vynaložené trovy konania, ak sa dá zastúpiť združenie založené na ochranu spotrebiteľa advokátom a, že ak účelom, cieľom združenia je ochrana spotrebiteľov, predpokladom k jeho činnosti by mala byť vedomosť o právach spotrebiteľov, ktoré majú byť jeho činnosťou chránené, a teda spravodlivo možno očakávať, že bude združovať predovšetkým osoby s príslušným (právnickým) vzdelaním, s potrebnými odbornými vedomosťami. Vzhľadom na uvedené s prihliadnutím na skutočnosť, že v danom prípade ide o hromadné vstupovanie do sporov, kde podania zástupcu vedľajšieho účastníka sú v podstate podľa jedného vzoru, zastúpenie vedľajšieho účastníka v tejto veci sa javí ako nadbytočné a účelové. V neposlednom rade považoval tiež za potrebné zdôrazniť, že zástupca vedľajšieho účastníka do dňa vydania uznesenia o zastavení konania na základe späťvzatia žaloby žalobcom nevykonával žiaden právny úkon vo veci samej, ani nemohol, keďže do rozhodnutia o zastavení konania ani nemal vedomosť o tom, čo je predmetom konania a na akom skutkovom a právnom základe. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, podľa § 224 ods.3 O. s. p. (jeho znenie citoval) rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že aj keď mal v odvolacom konaní úspech, keďže na základe ním podaného odvolania odvolací súd zrušil jeho uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a ním a vznikli mu trovy konania z titulu trov právneho zast., tieto nemožno považovať za účelne vynaložené, nakoľko podané odvolanie nebolo odvolaním podaným vo veci samej, ale smerovalo iba voči výroku o trovách konania. Žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že tento nemal v odvolacom konaní úspech, keďže odvolací súd zrušil jeho uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi ním a vedľajším účastníkom, ktorým vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník a uviedol, že súd právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 146 ods.2 veta prvá O. s. p., že podľa tohto ust. by mu však mala byť náhrada trov konania priznaná a, že súd sa síce zaoberal účelnosťou v súvislosti so znením § 142 ods.1 O. s. p., avšak z napadnutého „rozsudku“ vôbec nevyplýva, podľa akého ust. zák. rozhodol, keď mu náhradu trov konania nepriznal a v tomto smere je napadnuté uznesenie nepreskúmateľne. Osobitne dal do pozornosti, najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števec/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C.H.Beck, str.521-525, z ktorého citoval. K tomu citoval z nálezu Ústavného súdu I.ÚS463/2012 z 12.12.2012. Ďalej uviedol, že súd považuje na základe nejasných argumentov ním uplatnené trovy konania za neúčelné, že judikatúra krajských súdov (ďalej len KS) SR sa s touto námietkou dávno vyporiadala, čo podporil poukázaním zo stoviek rozhodnutí iba na niektoré z nich: rozsudok KS Košice 2Co/127/2012 z 15.11.2012, uznesenie KS Košice 1Co/78/2012 z 13.6.2012, 2Cob/104/2012 z 29.6.2012, 3Co/79/2013 z 22.4.2013, 3Co/125/2013 z 30.5.2013, 3Cob/148/2012 z 31.8.2012, 4Co/53/2012 z 19.7.2012, 4Cob/90/2012 z 31.7.2012, 5Co/126/2013 z 30.9.2013, 6Co/10/2013 z 28.2.2013, 6Co/89/2013 z 31.10.2013, 9Co/96/2012 z 24.5.2012, 11Co/160/2013 z 27.9.2013, 11Co/281/2012 z 19.7.2013, rozsudok KS Prešov 1Co/27/2012 z 30.5.2012, 3Co/26/2012 z 23.5.2012, 4Co/16/2012 zo 7.9.2012, 7Co/36/2012 z 21.6.2012, 11Co/37/2012 zo 7.6.2012, 15Co/34/2013 z 27.9.2013, 16Co/33/2012 zo 16.4.2012, uznesenie KS Prešov 2Co/16/2012 z 23.2.2012, 5Co/63/2012 z 22.5.2012, 6Co/16/2012 z 31.5.2012, 8Co/21/2012 z 21.5.2012, 9Co/37/2012 zo 16.5.2012, 10Co/56/2012 zo 6.7.2012, 12Co/9/2012 z 29.5.2012, 13Co/47/2012 z 10.7.2012, 14Co/37/2012 z 27.8.2012, 17Co/60/2012 z 15.5.2012, 18Co/16/2012 z 23.2.2012, 19Co/13/2012 z 3.4.2012, 20Co/53/2012 z 31.5.2012, rozsudok KS Banská Bystrica 16Co/187/2012 z 28.6.2012, uznesenie KS Banská Bystrica 13Co/200/2012 z 8.8.2012, 14Co/240/2012 z 20.6.2012, 15Co/92/2012 z 10.5.2012, 17Co/87/2012 z 25.4.201, 41Cob/99/2012 z 27.6.2012, rozsudok KS Bratislava 9Co/352/2012 zo 14.3.2013, uznesenie KS Trnava 10Co/93/2012 z 21.3.2013, 23Co/305/2012 zo 17.4.2013, 24Co/106/2013 z 30.4.2013, rozsudok KS Nitra 9Co/204/2012 zo 16.8.2012, uznesenie KS Nitra 7Co/194/2012 z 31.8.2012, 8Co/201/2012 z 30.11.2012, 25Co/179/2012 z 31.7.2012, uznesenie KS Žilina 7Co/361/2012 z 12.12.2012, 8Co/258/2012 z 31.7.2012, uznesenie KS Trenčín 4Co/270/2012 z 28.9.2012, 6Co/235/2012 z 27.11.2012, 17Co/179/2012 z 31.7.2012 a 19Co/280/2012 z 27.12.2012. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 7Cdo 93/2012 z 19.7.2012 a z neho citoval. Pripomínal, že v prípade žalobcu ide o nadnárodnú korporáciu, ktorá za posledné 2 roky vykázala tržby v hodnote takmer 1 miliardy € a v jeho prípade sa jedná o nemajetné združenie, ktorému dáva legitímáciu na jeho činnosť samotný zák. o ochrane

spotrebiteľa a túto činnosť priamo vyžaduje aj čl.169 Zmluvy o fungovaní EÚ (citoval jeho znenie). Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl.47 ods.2 Ústavy (aj jeho znenie citoval). Samotná skutočnosť, že má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je, dúfa, medzi účastníkmi sporná, napriek tomu si dovoľil poukázať na uznesenie NS SR 5Cdo 71/2010 z 9.6.2010, ako aj na prvé vydanie komentára k Občianskemu súdnemu poriadku, ktoré boli vydané v Nakladateľstve C.H. Beck (napr. Števček/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, komentár, I. vydanie 2011, príp. Drápal/Bureš a kol. Občiansky súdny poriadok, I. veľké komentáre, I. vydání 2009). Osobitne dal do pozornosti, najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C.H.Beck, str.327-331. Na podporu svojich argumentov poukázal na uznesenie KS Košice 6Co/132/2013 z 30.9.2013 (citoval z jeho odôvodnenia). Uviedol ďalej, že súd nepovažuje trovy konania na jeho strane za účelne vynaložené, že fakt, že pri žalobcovi, ktorého žaloby a odvolania, ktoré sú v každom jednom prípade, bez ohľadu na skutkový stav veci totožné a sú automaticky generované softvérom, sa neúčelnosťou trov konania zásadne nezaobrá, že ako sa uvádza na oficiálnom webovom portáli žalobcu: Inkasné agentúry zvyčajne majú vyššiu úspešnosť, pretože inkasovanie pohľadávok je ich hlavnou činnosťou a sú vybavené špecializovanými zdrojmi (know-how, profesionálne ľudské zdroje a technológia), teda sa pýtal, kde je v tomto prípade priestor pre účelné uplatňovanie si trov konania za zastupovanie advokátskou kanceláriou, ktorá má zhodnú adresu sídla ako žalobca?, že analogicky pri tomto postupe žalobcu nevidí jediný logický dôvod, prečo by mal byť zbavený povinnosti náhrady trov konania, ktoré je zastavené jeho vinou, že o to skôr ako žalobca, má právo na náhradu trov konania združenie, ktoré vykonáva svoju činnosť vo verejnom záujme, že pre súd je nemožné prijať záver, že jeho zástupca vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci a, že ako sa uvádza v uznesení súdu zo 14.12.2012, na str.2 prvý odsek, žalobca vzal žalobu späť a žiadal nepriznať mu trovy konania. Položil otázku, aký rukolapnejší dôkaz potrebuje súd o účelnosti jeho vstupu do konania? Podotkol, že je prekvapený, že súd zásadne spomína v odôvodnení napadnutého uznesenia, nie jeho, ale jeho zástupcu, preto by rád súdu ozrejmil, že advokát nie je účastníkom konania, že nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že vedľajším účastníkom je združenie, a že združenie je zastúpené advokátom, takže všetky uskutočnené úkony sú úkonmi vedľajšieho účastníka, že pokiaľ ide o úkon prevzatia a prípravy zast. vrátane prvej porady s klientom, je namiesto otázky, kedy súd skúmal účelnosť tohto úkonu u iného účastníka konania, že nakoľko súd s ním ako s vedľajším účastníkom zastúpeným zástupcom koná a on takto koná so súdom, nemali by byť pochybnosti o tom, že musel byť uskutočnený právny úkon, na základe ktorého vznikol medzi ním a jeho zástupcom právny vzťah s obsahom, ktorý umožnil, že súd s ním ako s vedľajším účastníkom, zastúpeným zástupcom koná, že nemali by preto byť pochybnosti o tom, že bol uskutočnený úkon právnej služby prevzatie a príprava zast. vrátane prvej porady s klientom, že s touto otázkou sa už KS SR vo svojich rozhodnutiach vysporiadali, napr. uznesením KS Košice 1Co/247/2012 z 31.10.2012, 2Co/285/2012 zo 17.12.2012, 2Cob/104/2012 z 29.6.2012, uznesením KS Prešov 8Co/69/2012 z 26.7.2012, 14Co/81/2012 z 11.12.2012, uznesením KS Banská Bystrica 15Co/92/2012 z 10.5.2012, uznesením KS Banská Bystrica 15Co/214/2012 zo 4.2.2013, z ktorých osobitne citoval (vybral) a to z uznesenia KS Košice 1Co/247/2012 z 31.10.2012, 2Co/285/2012 zo 17.12.2012 a 2Cob/104/2012 z 29.6.2012. Napokon uviedol, že víta vedomosť súdu o množstve konaní, do ktorých v pozícii vedľajšieho účastníka vstúpil a preto je presvedčený, že má vedomosť o tom, že vstupuje do konaní, ktoré z logiky veci začať nemohol, teda niekto musí to množstvo žalôb na súd podať, no to zrejme súdu neprekáža, že čo sa týka spravodlivého očakávania, že združenie bude združovať predovšetkým osoby s právnickým vzdelaním, súd toto konštatovanie neopiera žiadnym právnym „predpisom“ a ani nemôže, pretože také neexistuje a, že napokon k tomu sa už KS Košice vyjadril cit. rozhodnutím 6Co/132/2013 z 30.9.2013. K poslednej vete 3 odseku na str.4 uznesenia (citoval jej znenie) podotkol, že súd si paušálne zamieňa účastníkov konania a zdôraznil, že nie je jeho príťaž, ale na príťaž súdu, keďže od vstupu do konania 26.6.2012 mu do dnešného dňa nebol schopný doručiť požadované písomnosti. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania v plnej výške a podrobne špecifikoval, z čoho doterajšie trovy konania pozostávajú.

Žalobca k odvolaniu podanému vedľajším účastníkom uviedol nasledovné: Dovoľuje si poukázať na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.). Zastáva názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotný vedľajší účastník má v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie. Vedľajší

účastník podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj KS v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zast. Ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania. Inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, keďže by vedľajší účastník - združenie nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. Obdobný právny názor vyjadril aj KS v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí 17Co/164/2012. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zák.č.384/08 Z. z. - cieľom novelizácie O. s. p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Má z vlastných skúseností vedomosť, že vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania. Rovnaký právny názor vyjadril aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012. Dovoľuje si poukázať na to, že uvedenú činnosť by mal byť schopný účelne zabezpečiť aj samotný vedľajší účastník. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zast. Obdobný právny názor vyslovil aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/91/2012. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník udelil zástupcovi generálnu plnú moc, z ktorej vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho konkrétneho pokynu vedľajšieho účastníka, je tu dôvodná pochybnosť, či samotný vedľajší účastník mal vedomosť o tom, že vstúpil do predmetného konania. Z uvedeného je zrejmé, že nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p. Vedľajší účastník v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovaných, pričom títo o jeho vstupe do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/35/2012, ako aj v rozhodnutí 13Co/36/2012. Dovoľuje si upozorniť, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II.ÚS78/03, ako aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 16Co/100/2012. Vedľajší účastník v podanom odvolaní v súvislosti s dôvodnosťou trov konania vedľajšieho účastníka poukazuje na § 137 O. s. p. Zastáva však názor, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného, ktorý žalovaného v konaní nezastupuje. KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/40/2012 vyjadril právny názor, že v tomto konaní však nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovaného, pričom možno predpokladať, že o vstupe do konania vedľajšieho účastníka ani žalovaný nemá žiadnu vedomosť. Obdobný právny názor vyjadril KS v Prešove aj v rozhodnutí 13Co/35/2012. Z uvedeného dôvodu nemožno pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať uvedeným ust., nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného prepisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Zároveň zastáva názor, že ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ust. nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zast. dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a náhradu trov konania mu nepriznal. Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 219 O. s. p. ho potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní, ktoré vyčíslil.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, jeho odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody napadnutého uznesenia sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, lebo podstatná časť v ňom uvedených skutočností, nemá pre rozhodnutie v prejednávanej veci nijaký právny význam.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastupovaním v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známou odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.